

Література.

1. Денисов, А. Ю. Экономическое управление предприятием и корпорацией [Текст] / А. Ю. Денисов, С. А. Жданов. – М.: Издательство «Дело и сервис», 2002. – 416 с.
2. Мазур, И. И. Управление проектами: справочное пособие [Текст] / И. И. Мазур, В. Д. Шапиро. – М.: Высшая школа, 2001. – 875 с.
3. Колобов, А. А. Менеджмент высоких технологий. Интегрированные производственно-корпоративные структуры: организация, экономика, управление, проектирование, эффективность, устойчивость [Текст] / А. А. Колобов. – М.: Изд-во «Экзамен», 2008. – 621 с.

ГОЛОВНІ ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Шелегова А. О., студентка

Науковий керівник: Дмитрієва О. І., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В даний час сила організації все більшою мірою стала залежати від її внутрішньої конкурентоспроможності, що ґрунтується на знаннях і досвіді. Менеджери, керівники різних рангів тепер повинні спиратися на ті важелі, які стали визначальними в останні роки: швидкість підготовки і прийняття рішень; гнучкість; делегування повноважень компетентним працівникам; робота в командах; здатність працювати на перспективу, виконуючи короткострокові завдання і орієнтуючись на стратегічні установки.

Управлінська праця відрізняється складністю і різноманіттям, наявністю великого числа форм і видів, багатосторонніми зв'язками з різними явищами і процесами.

Перше, з чого починається професійний менеджмент, здатний забезпечити високий рівень якості виробленої підприємством продукції - це аналіз сформованого на підприємстві положення, проведений з метою всебічної оцінки його діяльності з метою подальшого реінжинірингу. Він дає можливість виявити основні вузькі місця, що не дозволяють виробляти досить якісну продукцію, і визначити шляхи і цілі, досягнення яких необхідно для їх усунення.

Підвищення ефективності управлінської діяльності здійснюється за допомогою системи управління підприємством - комплексу

заходів, покликаного допомогти керуючому складу підприємства ефективніше використовувати його ресурси в свій час і швидше знаходити, виправляти недоліки в управлінні, а отже, і у виробництві. Якщо підприємство працює не ефективно або не так ефективно, як хотілося б керівництву, проблеми потрібно шукати в системі управління, технічних виконавців і другом персоналі підприємства.

Стандартна система управління включає: опис діяльності, що необхідна для реалізації політики підприємства, у вигляді процесів; опис послідовності та взаємодії цих процесів; організаційну структуру, розподіл повноважень та відповідальності у системі; методики та методи здійснення процесів; опис ресурсів, що необхідні для адекватної реалізації процесів; встановлення критеріїв та методів, що будуть необхідними для моніторингу процесів; встановлення інформаційних каналів, що необхідні для моніторингу процесів.

Сукупність спеціалізованих систем управління та єдиної інформаційної системи управління складає загальну систему управління підприємством, яка направлена на реалізацію загальної політики підприємства та знаходиться у процесі постійного контролю, аналізу та вдосконалення.

Сучасному управлінню властиві дебіюрократизація, постійне підвищення творчої виробничої віддачі персоналу. Для цього реалізуються найрізноманітніші заходи, включаючи розподіл акцій серед персоналу і освіти підприємств, які перебувають у колективній власності їхніх працівників. Серед властивостей і навичок, які організація вимагає від своїх працівників, все більш помітну роль відіграє вміння співробітників працювати в команді (групі).

Неодмінною умовою ефективного управління стає максимізація контактів постачальників і споживачів. Все частіше практикується включення представників постачальників або споживачів у внутрішні робочі групи компанії, якщо це можливо за умовами діяльності. Нова корпоративна модель, розширення кооперування серед конкурентів, постачальників і споживачів змінюють традиційні уявлення про межі компанії. Професійні знання та уміння кожного партнера дозволяють створити "кращу в усьому" організацію, в якій будь-яка функція і процес реалізуються на світовому рівні, що неможливо забезпечити в окремій компанії. У результаті досягається більш висока ефективність, створиться обстановка взаємодії та взаємовідповідальності.

Виділимо головні тенденції розвитку управління підприємством:

1. Усвідомлення важливості (значення) матеріальної, технологічної бази сучасного виробництва і надання послуг. Це викликано не тільки комп'ютеризацією управління виробничими процесами, а й загальним посиленням впливу технічного прогресу на досягнення цілей організації, підвищенням ролі продуктивності та якості для успіху в конкуренції шляхом синтезу діяльності людей і використання технологічних факторів виробництва.

2. Посилення уваги не тільки до організаційної культури, а й до різних форм демократизації управління, участь рядових працівників у прибутках, здійсненні управлінських функцій, власності; увага до питань етики в бізнесі, що особливо актуально в російській практиці, в умовах ринку, економічної свободи.

3. Організаційні пошуки менеджменту. Тут різноманіття структурних рішень: від мережевих організаційних форм і групової роботи до максимальної господарської самостійності відділень, повністю відповідають за прибуток і збитки. У відносно невеликому органі корпоративного управління концентрується рішення тільки стратегічних питань розвитку, пов'язаних з великими інвестиціями, зосереджуються функції інтеграції діяльності фірми, а кожне відділення повністю фінансує свою діяльність, вступає на комерційній основі в партнерські відносини з будь-якими організаціями. Спостерігається тенденція до зменшення жорсткості ієрархії сформованих структур, подальшому розвитку програмно-цільового управління.

4. Особливого значення набуває функція координації, бо дуже сильна взаємозалежність підприємств у масштабах регіону, країни. У координації розвиваються кілька її ефективних видів:

5. Інтенсивний розвиток інтеграційних процесів у всіх сферах управлінської діяльності як всередині підприємства, так і з зовнішнім середовищем. Проведення інтеграційної політики - головний резерв підвищення стійкості та ефективності діяльності підприємства в складній обстановці ринкових відносин.

6. Посилення міжнародного характеру управління (інтернаціоналізація управління). У зв'язку з переходом колишніх республік СРСР до відкритої економіки, різким посиленням міжнародної конкуренції і в той же час кооперації виробництва інтернаціоналізація управління ставить багато нових питань: ч.е. загального та особливого в управлінні, що в управлінні універсально (форми, методи), в чому полягають особливості національного стилю в управлінні та ін.

Також не можна забувати при створенні системи управління підприємством або її реорганізації, що управління здійснюється реальним керівником, в різного ступеня використовують різні управлінські технології. Ефективне управління сучасним підприємством вимагає від нього управлінського професіоналізму, вміння знайти серед досить різноманітного і потужного управлінського інструментарію ті управлінські технології, які найбільшою мірою здатні забезпечити ефективне вирішення стратегічних завдань, що стоять перед підприємством.

У сучасних умовах поряд з фінансовими, матеріальними, людськими та іншими ресурсами, ефективне управління являє собою цінний ресурс організації. Отже, підвищення ефективності управлінської діяльності стає одним з напрямків вдосконалення діяльності підприємства в цілому.

Література.

1. Веснин Р.В. Основы менеджмента. - М.: Триада Лтд., 1996.
2. ДСТУ ISO 9000-2001 Системи управління якістю. Основні положення і словник.
3. Кузьмін О.Є., Мельник О.Г. Основы менеджменту. - Київ, Академвидав, 2003.
4. Толкачов А.М. Вимірювання ефективності роботи як одна з основ стратегічного управління. - М. : Конференція «Розвиток російських компаній. Ефективне управління якістю. 2003.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Шерстюк А. А., студентка

Науковий керівник: Криворучко О. М., д.е.н., проф.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Ідентифікація процесів управління підприємством необхідна для виконання робіт по гармонізації системи менеджменту із системою управління якістю на підприємстві.

Метою ідентифікації процесів управління підприємством є забезпечення зрозумілості, прозорості та керованості системи менеджменту якості, що базується насамперед на процесному підході [2, с. 343].